

Πάτερ Ημών? (Ρουμανικά, Romanian)

[Πάτερ Ημών Μορφές](#)

„De noapte mâneacă duhul meu către Tine,

Dumnezeule, pentru că luminează sunt poruncile Tale pe pământ”

Primul din cele patru stihuri care însoțesc aliluiarul la începutul slujbei Mirelui în serile Săptămânii Mari spune: „De noapte mâneacă duhul meu către Tine, Dumnezeule, pentru că luminează sunt poruncile Tale pe pământ” (Isaia 27, 9).

Ce vrea să spună asta? Sunt cuvintele profetului Isaia. Putem oare să le repetăm și noi? De ce le-a spus Isaia? Nu este un simplu cuvânt. Este o realitate pe care profetul o trăiește. Zice: Dumnezeul meu, Te iubesc. Te iubesc atât de mult încât mă gândesc la Tine nu doar ziua, ci și noaptea. Merg să mă culc și mă trezesc devreme. Mă ridic din pat cu mult înainte de a răsări soarele și inima mea este la Tine, Te ador și Te slăvesc.

Iubiții mei, sunteți căsătoriți și necăsătoriți, mici și mari. Care dintre voi care aveți familie și care tânăr sau tânără nu a simțit **farmecul** iubirii? Este ceva ireproșabil. De la Dumnezeu este atracția bărbat – femeie. Este un lucru firesc și binecuvântat atunci când nu se deviază și nu ia dimensiuni pătimase. Așadar ce se întâmplă cu iubirea cuminte? Oricine iubește, fie bărbat, fie femeie, poartă în inimă persoana pe

care o iubește. Îi place să o vadă. Este mulțumit să-i asculte cuvintele. Nu o oră, ci două și trei și mai multe ore vorbește cu ea. Se înnoptează, trec de miezul nopții, se crapă de ziuă și nu termină de vorbit.

Așadar, îți place să vorbești cu iubita sau iubitul tău? Ei, nu ești om dacă dincolo de această dragoste nu simți și o altă dragoste. Există o dragoste infinit mai mare și mai înaltă. Este dragostea lui Dumnezeu. Da! De neînțeles – litere chinezești vi se par? Dar toți aceia care au simțit în ei lucrul acesta, cum l-a simțit Isaia, ei zic cu el: [\(περισσότερα...\)](#)